

Keuhkokuume vai keuhkotulehdus?

Vastikään uutisoitiin iltapäivälehdessä (IS 8.3.2017) salakavalasta ”kuumeettomasta keuhkokuumeesta”, ikään kuin kyseessä olisi yksi tietty tauti, josta on olemassa tällainen vaikeasti tunnistettava variantti.

Kryptiseltä kuulostavan sanailun syyppä on suomen kieleen juurtunut termi keuhkokuume. Kyseessä on keuhkokudoksessa oleva tulehdus, siis keuhkotulehdus, jolla on kymmeniä erilaisia aiheuttajia (muun muassa virukset, bakteerit ja loiset) ja jonka oirekirjo ulottuu hyvin lievästä henkeä uhkaavaan tilaan, kuumeen kanssa tai ilman.

Arvelen, että Duodecimin kieli-ihmiset ovat pohtineet asiaa ennenkin. Silti kiinnostaisi tietää, miksi keuhkokuume-termiä käytetään edelleen, vaikka muiden hengityselinten tulehdustautien nimissä on tulehdus (esimerkiksi nielutulehdus, keuhkoputkitulehdus). Ruotsalainenkin sanoo asiantuntevasti *lunginflammation*.

Enkefaliitista käytettiin aiemmin yleisesti termiä aivokuume, mutta nyt useimmissa kirjoituksissa ja myös tautiluokituksessa puhutaan aivotulehduksesta (jolla on useita aiheuttajia). Monissa eksoottisten mikrobien aiheuttamissa taudeissa kuume-loppui-

nen nimitys on paikallaan, koska näissä on kyse yhden mikrobin aiheuttamasta taudista, jossa kuume on keskeinen oire (esimerkiksi keltakuume, lassakuume).

Mielestäni olisi järkevää korvata yhdeltä taudilta kuulostava termi keuhkokuume loogisemmalla ja yleisemmällä termillä keuhkotulehdus. Kansan suussa keuhkokuume varmaan elää pitkään, ja useimmiten sen mielletään tarkoittavan tautiryhmän pahinta ilmentymää, iäkkään ihmisen kohtalokasta lobaaripneumoniaa.

PENTTI UKKONEN, LKT, kliinisen mikrobiologian ja lasten infektiosairauksien erikoislääkäri